

KLİNİK PSİKOLOG
İREM OTURAKLIOĞLU KAYA

PSİKOLOJİ
KİTAPLIĞI

KENDİNE SARILMAK NASILDI?

ÇİZER: AYÇA TUBA SANCAR

BÖLÜM 1

OKULUN GÖZDE EKİBİYLE TANIŞIN

OKUL
YOLU

Sabahları okul servisi genellikle sessizdi. Öğrencilerin hemen hemen hepsi uykulu olurdu. Simla ve arkadaşları da bu öğrenciler arasındaydı. Aa, böyle sessiz olduklarına bakmayın! Okula vardıklarında, en kötü ihtimalle ilk ders bittikten sonra toplanırlar; akşamlarını nasıl geçirdiklerini birbirlerine

anlatırlardı. Onları kim görse bu grubun **neşeli, eğlenceli, birlikte vakit geçirmekten**

çok keyif alan bir grup olduğunu hemen anlayabilirdi. Kendileri de dışarıdan nasıl göründüklerinin farkındaydılar. Okuldaki diğer öğrenciler, özellikle alt sınıflar, onların arkadaşlıklarına içlerinden tam not veriyordu, takdir ediyordu hatta hayran

kalıyordu. **Biraz abartmak gerekirse**

bütün okul onların arkadaşlıklarını

Konuşuyordu. Simla ve arkadaşları gruplarıyla gurur duyuyorlardı.

Bu eğlenceli grubun üyelerini tanıtmadan önce çok önemli başka bir özelliğinden bahsetmek

gerek: **Gizemli Olayları Sil Süpür Ekibi'nden.**

“O da ne?” dediğinizi duyar gibiyim. Simla’yla daha önce tanıştıysanız ne olduğunu elbette hemen hatırlamışsınızdır ama tanışmayanlar için bir daha hatırlatalım.

Gizemli Olayları Sil Süpür Ekibi, Simla ve arkadaşlarının gizemli olayları çözmek için kurduğu bir ekip.

İSMİNİ YETERİNCE KARŞILAYAN BİR GRUP GİBİ, DEĞİL Mİ?

Yine aynı kişilerden oluşan bu ekibin, gündelik buluşmalarından ayrı olarak toplanma saatleri, yerleri ve aktiviteleri var. Haftanın bir günü muhakkak birinin evinde toplanıyorlar. Bu toplantıların merkezinde, çevrelerindeki gizemli olaylar yer alıyor. Kabul, her zaman gizemli olaylar olmuyor. Şehrin merkezine çok yakın bir mahallede oturmalarına rağmen genellikle günler durağan geçiyor. Fakat gizemli olmasa da çözülmesi gereken olaylar hemen hemen her gün başlarından geçiyor ve bunlara çözüm üretmeye çalışmak da oldukça zevkli. En az bilgisayar oyunları kadar... Mesela geçen hafta Simla, servisten inip eve yürürken kaldırımında içli içli ağlayan birini gördü.

Onu hemen tanıdı. Sınıflarının en başarılı öğrencisi Yusuf'un kardeşi Toprak'tı bu. Aynı binada oturuyorlardı. Simla onu ağlarken görünce yanına yaklaştı, incecik bir sesle konuştu.

- İyi misin Toprak?

Küçük kız, başını kaldırıp şaşkın şaşkın baktı. Karşısında Simla'yı görünce hüngür hüngür ağlamaya başladı.

- Simla abladaağğğ!

Simla hemen çantasını yere indirip yanına oturdu ve ona sıkıca sarıldı.

- N'oldu? Sakin ol lütfen. Hadi, bana anlat. Kız artık daha da gürültülü ağlıyordu. Sürekli burnunu çekiyor, dirseğine siliyordu. Simla, biraz panik olmuştu. Ağlayan birine ne iyi gelirdi? **Sahi,**

ağlayan birine ne iyi gelir? Sonra kendini düşündü. Ağlarken ona nelerin iyi geldiğini.. "Hepsi geçti." denmesi Simla'ya hep iyi gelirdi.

- Hepsi geçti.

Simla bunun işe yaramasını umuyordu.

- Hepsi geçti, iyi olacaksın.

Toprak'ın kesik ve düzensiz nefesleri normale dönüyordu sanki. Simla biraz daha düşündü: **Ağladığımda bana ne iyi gelir?**

- **Çikolata!**

Çantasına uzandı. Soluk renkli çantanın içinden yarısı yenmiş sütlü çikolata paketini ve bir mendil çıkardı.

- Şimdi yüzünü gözünü iyice sil. Sonra bu çikolatayı **hooop** mideye indir ve bana neler olduğunu sakince anlat, lütfen.

Küçük kız hiçbir şey demeden mendili ve çikolatayı aldı. Simla'nın dediklerini adım adım yerine getirdikten sonra derin bir nefes aldı, konuşmaya başladı.

- Öğretmenimiz, okulun ikinci haftasında bize yetiştirmemiz için fasulye vermişti. Ben de diğer arkadaşlarım gibi fasulyemin üzerini pamukla kapadım ve öğretmenimizin söylediği her şeyi yaptım. Üzerinden çok zaman geçti. Simla abla, bütün arkadaşlarımın fasulyesi çimlendi. Benimki hariç. Bugün Oğuz çok dalga geçti benimle. Onun karşısında ağlamamak için kendimi zor tuttum.